

Bilag 5.

Oversættelse.

**Kontorchef fru G. Refslund Thomsens indlæg i 3. udvalg
den 1. oktober 1963.**

Det er ret ofte erkendt, at De forenede Nationer har skabt en fin tradition for arbejde på menneskerettighedsområdet. I vore bestræbelser på at gennemføre pagtens bestemmelser om de rettigheder og friheder, der tilkommer ethvert menneske, mand, kvinde og barn, indtager Menneskerettighedskommissionen en central plads. Dens arbejdsresultater omfatter så velkendte dokumenter som den almindelige menneskerettighedserklæring og udkast til internationale konventioner om menneskerettigheder. De forenede Nationer har nu vundet almindelig anerkendelse som en organisation der har været banebrydende med hensyn til at fastlægge og fremme menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder for alle uden hensyn til race, køn, sprog eller religion. Man tør gå ud fra, at de to dokumenter, jeg netop har nævnt, tillige med andre af kommissionen iværksatte forholdsregler, har bidraget til at skabe et vist billede af De forenede Nationer. Det er vort håb, at de påfølgende debatter om menneskerettighedsspørgsmålet såvel i dette udvalg som inden for mange andre rammer, men ikke mindst de af generalforsamlingen vedtagne resolutioner, har bidraget til en fremskridtsvenlig ånd i verden og forårsaget dybtgående ændringer i tidligere standpunkter og fordomme. Det er vor menneskelige og politiske pligt at sørge for, at dette billede ikke udviskes, og at den tillid til FN, som allerede så tydeligt har gjort sig gældende, yderligere uddybes.

Enhver form for forskelsbehandling på grund af race, køn, sprog, religion eller af andre årsager er en forbrydelse mod menneskets værd og ukrænkelighed. Vi kan ikke erkende, at den ene form for forskelsbehand-

ling er mere tilladelig eller lovlig end den anden. Det er f. eks. ikke muligt at påstå, at raceforfølgelse er værre end forfølgelse af religiøse grunde. Beskyttelsen af menneskerettighederne er en mangesidet opgave, som stadig trænger sig på, og som påhviler os alle. Menneskerettigheder og frihedsrettigheder må gennemtvinges i alle omgivelser og til enhver tid.

I de senere år har racespørgsmålet været det mest fremtrædende spørgsmål på menneskerettighedsområdet, og det har haft den største indflydelse på verdensopinionen. Der findes ingen anden forklaring herpå end de historiske ændringer, der er foregået. I kølvandet på de afrikanske staters opnåelse af fuld national uafhængighed og adgang til det internationale samfund er der ganske logisk og uundgåeligt blevet iværksat en voldsom kamp imod uretfærdighed og især imod regeringspolitik, der tager sigte på raceundertrykkelse.

Det er betydningsfuldt og et godt varsel for fremtiden, at denne kamp har mødt sympati og sat tanker i sving hos flere mennesker end noget andet spørgsmål vedrørende menneskerettighederne. Frihedsbevægelser har altid været populære, og racekampen har fundet mere udbredt støtte og skabt bedre forståelse for menneskerettighederne end noget andet tidligere spørgsmål på dette område. Denne udvikling i hele kampagnen imod uretfærdighed bør ikke overses. Sympatitilkendegivelser fra organisationer, og måske især fra ungdomsorganisationers side, er et tydeligt bevis på den forståelse, der hersker for racespørgsmålet. Det kan med rette hævdes, at de, som kæmper så hårdt for selv at opnå lighed og retfærdighed, samtidig fremmer